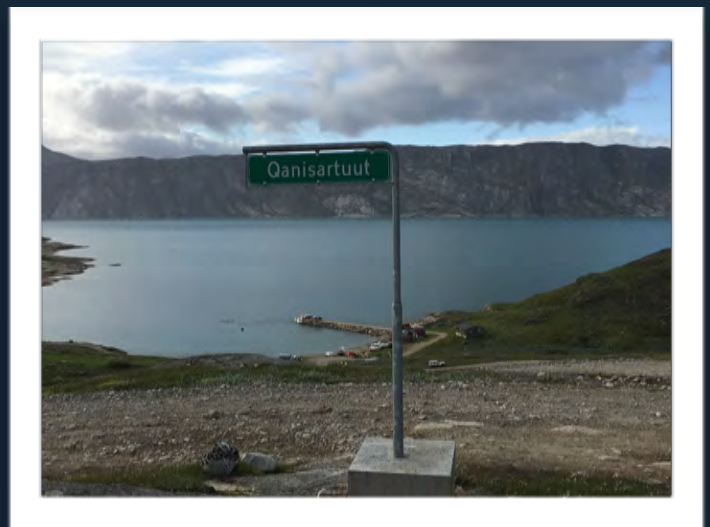

BXLimit

GRØNLANDS REPRÆSENTATION I BRUXELLES

Aktiviteter i efteråret 2018

NAALAKKERSUISUT
GOVERNMENT OF GREENLAND

Indholdsfortegnelse

- s. 3 Forord af Repræsentationschef Mininnguaq Kleist
- s. 5 Introduktion af nye medarbejdere
- s. 6 Konference om Grønland-EU-relationer i Nuuk
- s. 9 Arctic Stakeholder Conference
- s. 10 Arctic Future Symposium
- s. 12 Arctic Circle Assembly
- s. 13 Kimberly process plenar
- s. 14 EU Raw Materials Week
- s. 15 OCTA EU Program Workshop
- s. 16 Sammenskrivningen af Grønlandsbeslutningen og OAD'en - en ny "OADG"?
- s. 18 Ny Kaledonien har stemt nej til afhængighed
- s. 20 Pivinninguaq Mørch til en poesi aften i Bruxelles
- s. 21 COP 24
- s. 23 Brexit
- s. 26 Policy Dialogue
- s. 27 Vivian Motzfeldts besøg i Bruxelles
- s. 29 Joint Committee møde i Bruxelles
- s. 30 Kommende begivenheder

Forord af Repræsentationschef Mininnguaq Kleist

Velkommen til BXLimit 6.

I Bruxelles står dagsordenen for tiden ikke mærkeligt på Brexit, når det drejer sig om fremtiden. Derfor opdaterer vi også her i BXLimit om status og hvad de næste skridt er eller kan være for Storbritannien i dets fremtidige forhold til EU. Der har været meget diskussion og forhandling, og bolden ligger lige nu på Storbritanniens banehalvdel. Det er derfor Storbritannien, der skal tage de næste beslutninger. EU har på sin side godkendt skilsmisse-aftaleteksten. Derimod har vi stadig ikke en løsning som Storbritanniens politiske etablissement kan blive enige om vedrørende Brexit – og således er alle muligheder for Brexit stadig teoretisk mulige. Hvis vi skal blive ved fodbold-metaforerne, så befinder vi os her i begyndelsen af 2019 i overtiden af kampen. Der er stadig mulighed for, at der kommer en afgørende scoring, men det er også muligt, at en omkamp må til på et senere tidspunkt. Der er risiko for, at det ene holds træner bliver fyret under kampen, og først når en ny træner er kommet til, kan kampen spilles færdig. Kampen kan også helt blive aflyst, og de to hold kan blive lagt sammen (igen). Og endeligt er der også risiko for, at det ene hold hverken vil spille kampen færdig eller lægges sammen med det andet hold. Det er en rodet affære, og kan være svært at forstå. Desværre handler det ikke kun om en fodboldkamp, men om politiske beslutninger som kan have store konsekvenser for særligt Storbritannien, for EU, – og for Grønland på handelsområdet.

Grønlands Repræsentation i Bruxelles følger Brexit-udviklingen tæt, og har også fået ansvaret for at påbegynde indledende introducerende møder med embedsmænd i London med henblik på et fremtidigt mere direkte forhold mellem Storbritannien og Grønland, udenom EU.

I foråret 2018, præsenterede Europa-Kommissionen et forslag til sammenskrevet OLT-ordning og Grønlandsbeslutning (partnerskabsaftale) for perioden 2021-2027. Sammenskrivningen har grundlag i et ønske om simplificering og effektivisering fra EU's side, og rammer ikke kun

OLT'erne og Grønland, men også mange andre juridiske ramme-ordninger for samarbejdet mellem EU og andre tredjelande.

Naalakkersuisut har på vegne af Grønland indleveret sit høringssvar til forslaget i august 2018. Siden september 2018, har EU-medlemsstaterne realitetsforhandlet Kommissionens forslag i mellem sig. Disse forhandlinger pågår stadig under det rumænske EU-formandskab i første halvdel af 2019. Det er forhåbningen, at EU-medlemsstaterne kan nå til en endelig vedtaget tekst i løbet af første halvår af 2019. Danmark sidder med ved forhandlingerne i mellem EU-medlemsstaterne. Forud for forhandlingsmøderne koordinerer Danmark med Grønland omkring det konkrete indhold for de enkelte forhandlingsmøder. Forhandlingsmøderne har vist, at der er stærke modsatrettede økonomiske interesser i mellem de forskellige OLT-grupperinger.

EU-fokus på Arktis fortsætter. Arktis fortsætter med at tiltrække opmærksomhed hovedsagligt pga. klimaændringerne, men også som følge af mulige sikkerhedspolitiske udviklinger og risikoen for militær optrapning i regionen. EU er dog også blevet mere opmærksom på konkrete infrastruktur- og industriprojekter i Arktis. Der lægges således også mærke til, at nye miner begynder at åbne op for produktion i Grønland, og at der er truffet politisk beslutning om lufthavnsprojekterne i Grønland, samt at der er udviklinger omkring etablering af en forskningshub derhjemme. Sådanne forhold gør repræsentationen opmærksom på ved konferencer og møder med EU-repræsentanter, hvor Arktis er omdrejningspunkt.

Disse og mange andre forhold, har Grønlands Repræsentation til EU beskæftiget sig med i det seneste halvår.

På personalefronten har vi fået glæden af at ansætte ny Ambassadesekretær Monika Paulli Andersen og vores praktikant Anton ”Antuukasik” Witt fra Aalborg, bliver erstattet af Qivioq Nivi Løvstrøm.

God læselyst!

Mininnguaq Kleist
Repræsentationschef

Ny Ambassadesekretær Monika Paulli Andersen

Hej med jer. Mit navn er Monika Paulli Andersen og jeg er per 1. september 2018, startet som ambassadesekretær på Grønlands Repræsentation til EU i Bruxelles. Som ambassadesekretær bistår jeg med varetagelsen af den politiske proces ift. Grønlands aftaleforhold med EU, herunder Partnerskabsaftalen, Fiskeriaften, OLT/OCTA-samarbejdet, foruden Brexit og Arktiske forhold. Derudover er jeg vejleder for praktikanter på repræsentationen og vejleder vores nuværende praktikant Anton Witt og kommende praktikant Qivioq Nivi Løvstrøm. For Spørgsmål om Grønland i Bruxelles og f.eks. Praktik muligheder kan jeg kontaktes på +32 22 33 0962 eller på min e-mail:

mopa@nanoq.gl.

Ambassadesekretær Monika Paulli Andersen

Praktikant Anton Witt

Praktikant Anton Witt

Hej alle sammen. Jeg hedder Anton Bennedsen Witt og jeg startede 1. september 2018, som praktikant ved den Grønlandske Repræsentation til EU i Bruxelles. Jeg studerer til dagligt "Development and International Relations" på Aalborg Universitet. Mit interessepunkt ift. Grønland er landets store rolle inden for klima, samt fiskeri. Ydermere, er Grønlands rolle i OLT/OCTA samarbejdet spændende og jeg ser frem til at se hvad en fremtid, præget af Brexit, vil byde på. Mine arbejdsopgaver bestod hovedsagligt af deltagelse i

seminarer og møder omhandlede Grønland og Arktis, referat skrivning af førnævnte, samt indberetninger. Jeg skrev en praktikrapport i løbet af mit praktikforløb omhandlende Grønland og Overseas Association Decision, som jeg synes var yderst spændende. Jeg er nu ved enden af mit praktikforløb og er meget glad for muligheden, som er blevet mig tildelt. Det har været et lærerigt og spændende forløb. Jeg skal nu tilbage til Danmark, hvor jeg skal skrive min specialeafhandling, som også handler om Grønland.

Konference om Grønland-EU relationer, Nuuk d. 15. – 16. oktober 2018

Afdelingen for Samfundsvidenskab, Ilisimatusarfik, og Greenland Perspective afholdte en stakeholder konference om forholdet mellem Grønland og EU i midten af oktober på Ilisimatusarfik. Konferencen havde en mangfoldig repræsentation af forskere, studerende, diplomater, Naalakkersuisoq for Uddannelse, Kultur, Kirke og Udenrigsanliggender og nøglepersoner, som var med i de historiske begivenheder tilbage i 1970'erne. Arrangørerne, Rasmus Leander Nielsen og Allan Olsen, havde frembragt et interessant program med spændende oplæg.

Blandt deltagerne var helt centrale personer som Kaj Kleist, tidl. leder af Grønlands EF modstandsbevægelse, ANISA, Jens Peter Bonde, tidl. MEP for Folkebevægelsen mod EF/EU og Ole Samsing, tidl. ansat i Udenrigsministeriet og grønlandskonsulent, der deltog i forhandlingerne for Grønlands udtræden. Ligeledes deltog tidligere og nuværende repræsentationschefer på Grønlands

Repræsentationschef Mininnguaq Kleist holder præsentation

Repræsentation i Bruxelles: Lars Vesterbirk, Lida Lennert og nuværende Mininnguaq Kleist, hvor førstnævnte også deltog i forhandlingerne med EF ved udtrædelsen. S sammensætningen af deltagerne gav en dynamisk stemning præget af forskelligartede perspektiver, godt krydret med

historier om centrale begivenheder, der har været med til forme det aktuelle forhold mellem Grønland og EU i dag. Således deltog også daværende medarbejder i Europa-Kommissionen, Katrine Kærgaard, og Danmarks nuværende forhandler i forbindelse med en ny periode for den foreslåede sammenskrevne OLT-ordning og Grønlandsbeslutning, Camilla Saugstrup.

Konferencens første dag bød på et historisk perspektiv af relationerne mellem Grønland og EU. Her fokuserede oplæg og paneldebatterne på EF-folkeafstemningerne i 1972, valget om hjemmestyre i 1982 og den politiske vækkelse der foregik i Grønland med EF-modstandsbevægelsen. Dertil var fokus på Grønlands udmeldelsesproces fra EF og betydningen af åbningen af Grønlands repræsentation i Bruxelles, i 1992.

Astrid Spring Öberg, Mininnguaq Kleist & Camilla Saugstrup

Det var således, at Grønlands første store politiske markering fandt sted i 1972, da 70% af den grønlandske befolkning stemte imod medlemskabet af EF. Alligevel blev Grønland trukket ind i medlemskabet året efter fordi det danske flertal havde stemt ja. Landsrådet stillede efterfølgende efter en hjemmestyreordning, som på Færøerne (der ikke deltog i folkeafstemningen om EF-medlemskabet), bl.a. for at trække Grønland ud af EF og hjemtage selvbestemmelsen over det grønlandske fiskeri, derunder blev EF-medlemskabet forvaltet af EF. Efter hjemmestyrets indførsel i 1979, gik den grønlandske befolkning igen til folkeafstemning om EF-medlemskab i 1982, hvor resultatet som bekendt blev til flertal for en udtrædelse. Derefter blev der sat et forhandlingsforløb i gang mellem EF og Grønland, og en endelig udtræden fandt sted i 1985, hvor Grønlandstraktaten trådte i kraft i EF/EU. På samme tid, sikrede Grønland sig selvbestemmelse og myndighed over fiskerirettighederne i de grønlandske farvande.

Konferencens anden dag startede med en tale fra Naalakkersuisoq for Uddannelse, Kultur, Kirke og Udenrigsanliggender Ane Lone Bagger om det nuværende forhold mellem Grønland og EU.

Naalakkersuisoq illustrerede således, hvordan forholdet har udviklet sig fra næsten udelukkende at fokusere på fiskeri, til nu at være et frugtbart partnerskab med en række aftalemæssige relationer udover den grundlæggende Grønlandstraktat, herunder bl.a.: Fiskeripartnerskabsaftalen, Grønlandsbeslutningen/Partnerskabsaftalen og samarbejdet mellem de Oversøiske Lande og Territorier (OLT-ordningen og OCTA-samarbejdet).

I løbet af dagen blev de aftalemæssige relationer gennemgået ved oplæg og paneldebatter foruden at blive diskuteret i plenum. Derudover blev EU's budgetforhandlinger Multiannual Financial Framework (MFF) og sammenlægningen af Grønlandsbeslutningen med OLT-ordningen bearbejdet, foruden aktuelle sager i EU såsom Brexit og påvirkningen af dette for Grønland.

Sidst men ikke mindst overbragte Jens Peter Bonde sin fysiske arkivsamling til Grønlands Nationalarkiv ved arkivleder Inge Høst Seiding, hvilket kan blive til glæde for forskere og studerende samt andre der ønsker at udforske og dykke dybere ned i historiske emner indenfor Grønland-EU-forholdet.

Alt i alt var der blandt deltagerne bred enighed om, at konferencen havde formået at skabe synergieffekter mellem de medvirkende deltagere, hvilket resulterede i ny viden/(gammel viden) om forholdet mellem Grønland og EU blev delt til gavn for alle deltagere.

Arctic Stakeholder Conference d. 17. september 2018

Mandag d. 17. september 2018 deltog Grønlands Repræsentation i Bruxelles den første arktiske stakeholder konference afholdt af Europa-Kommissionen. Programmet for dagen bød på emner fra bæredygtige og innovative investeringer i Arktis til arktisk konnektivitet. Det brede program betød, at den arktiske region var bredt repræsenteret af både nationalerepræsentanter, interesseorganisationer og private aktører.

Dagen startede ud med tale af Carsten Grønbech-Jensen, centerchef for Udenrigsministeriets center for Europa og Nordamerika. Talen omhandlede bla. klimaændringer ved Arktis, da regionen besidder stort potentiale for vedvarende energiformer – særligt i Grønland. Selvom menneskeskabte klimaændringer generelt set ikke er godt, så bringer det nye muligheder for Grønland, såsom øget turisme, samt bedre adgang til naturlige ressourcer.

Repræsentationschef Mininnguaq Kleist i paneldebat

Det næste punkt på dagsordenen omhandlede hvordan befolkningerne, herunder de oprindelige folk, i Arktis kan opnå større fokus i EU og hvordan bæredygtighed i regionen også skal være bæredygtig for befolkningerne i Arktis. Repræsentationschef Mininnguaq Kleist var en del af panelet omhandlende både bæredygtig og innovativ udvikling i Arktis, samt bæredygtig udvikling set fra et ”arktisk synspunkt”. Han advokerede for, at menneskerne i Arktis naturligvis skal inkluderes ift. udviklingen af samfundene i Arktis. Ikke alle i EU er bevidste om arktiske forhold, men Mininnguaq roste EU for at blive stadig mere bevidst omkring Arktis og arktiske oprindelige folks vilkår.

Andre emner der blev diskuteret omhandlede bl.a. Arktis konnektivitet, her blev det påpeget at Arktis besidder den potentielle korteste og hurtigste rute indenfor bredbånd, hvilket potentielt kan bidrage til hurtigere internetforbindelser på verdensplan. Yderligere, blev det fremhævet, at der skal være et større samarbejde mellem de arktiske lande og at der bør fokuseres mere på mulighederne for at udvikle videnskab i Arktis.

Den generelle konsensus på konferencen var, at det ikke kun skal være et spørgsmål om, at EU kan være med til at assistere i udviklingen i Arktis. Arktis og arktiske aktører kan rent faktisk også være med til at hjælpe EU med at nå FN's bæredygtighedsmål. Gensidigheden i forholdet er mulig.

Arctic Future Symposium d. 28. november 2018

Arctic Futures Symposium fandt sted d. 28. november 2018 i Bruxelles. Dette års Arctic Futures Symposium var den 10. årlige konference. Igen i år var konferencen vigtig at deltage i fra grønlandsk side, da Arktis og arktiske emner var i hovedfokus. Konferencen havde øget fokus på samarbejde og inkluderingen af lokalbefolkningen og det oprindelige folk i udviklingen af Arktis.

Derudover blev det diskuteret hvordan Arktisk Råd bør undergå reformer, for at blive mere inkluderende, for som repræsentationschef Mininnguaq Kleist fremhævede, så er der flere medlemmer i Arktisk Råd, som ikke er fra Arktis. Derfor skal der være mere tovejs kontakt mellem Arktisk Råd og lokalbefolkningen. Konferencen havde et bredt program, som spændte sig over institutioner i Arktis og hvordan de bedst støtter det arktiske folks behov, synspunkter på hvordan man kan øge konnektiviten i Arktis ved optimerede handelsruter, kultur i Arktis, innovation, samt blå vækst og dets betydning for Arktis og sub-Arktis.

Repræsentationschef Mininnguaq Kleist i paneldebat

Grønland var repræsenteret i samtlige fire paneldebatter. Repræsentationschef Mininnguaq Kleist deltog i første debat, om inkludering af det arktiske folk i arktiske institutioner og fokuserede på, at den arktiske befolkning skal inkluderes mere og have en større stemme, når det politiske fokus er på Arktis. Jacob Nitter Sørensen, CEO af Air Greenland, deltog i debatten omkring hvordan man forbinder Arktis til resten af verden og han fokuserede hovedsagligt på, at Air Greenland fokusere på bæredygtighedsmålene og, at de tre nye lufthavne i henholdsvis, Nuuk, Ilulissat og Qaqortoq vil øge transport af varer og turisme.

Hayley A. Henning, Vicepræsident for salg og marketing ved Greenland Ruby A/S, deltog i arktisk kultur- og innovationsdebatten og hun oplyste, at man i øjeblikket udvinder konfliktfri ædelstene, som har en fortælling om Grønlands historie og kultur.

Henrik Leth, formand for Polar Seafood Greenland A/S, fortalte at bæredygtig udvikling har gode muligheder i Grønland og derfor har blå vækst et stort potentiale i Grønland. Dog kræver dette at der udarbejdes bedre infrastruktur, som vil tillade transport af arbejdskraft og varer. Han pointerede dog, at man skal fokusere på hvad der er muligt og ikke hvad der kunne være rart, at få gjort.

Vicegeneralsekretær Christian Leffler med afsluttende ord

Konferencen blev afsluttet af Christian Leffler, Vicegeneralsekretær for økonomiske og globale udfordringer ved European External Action Service, som bragte Mininnguaqs pointe på banen igen, ved at fremhæve at det arktiske folk, kultur i Arktis og traditioner skal inkluderes mere, ved udarbejdelse af politikker for regionen.

Arctic Circle Assembly 2018

Den 6. årlige Arctic Circle Assembly blev denne gang afholdt i dagene 19. – 21. oktober i Reykjavik, Island. Til konferencen deltog over 2000 deltagere fra mere end 60 lande, heriblandt en lang række repræsentanter fra Grønland, inklusivt Grønlands Repræsentation i Bruxelles. Formålet med Arctic Circle Assembly er at samle og udbygge samarbejde for arktiske interessenter indenfor Arktisk relevante områder. Herunder, handel, erhverv, investeringer, uddannelse, forskning, klima og sikkerhedspolitik. Dertil har konferencen til formål, at styrke det internationale fokus på Arktis.

Sammenlignet med forrige Arctic Circle Assemblys synes sikkerhedspolitik i Arktis at have fået øget opmærksomhed. Især konflikten mellem Rusland og NATO samt Kinas stigende politiske interesse for omverdenen og Arktis blev diskuteret ved de sideløbende sessioner, møder og events. Ikke desto mindre er Arctic Circle Assembly med til at vise omfanget af samarbejde mellem interessenter fra øst og vest. Dette kan tydeligt iagttages ved f.eks. den substantielle transnationale forskning der finder sted, bundet i fællesinteresser om arktisk relaterede emner.

Repræsentanter fra Departementet for Udenrigsanliggender samt repræsentationerne Washington og Bruxelles

Kimberly Process plenar 2018

Kimberly Processens plenarmøde blev denne gang afholdt i Bruxelles i dagene 12. – 16. november 2018. Fra Grønland deltog Departementet for Erhverv og Energi på embedsmandsniveau. Repræsentationen i Bruxelles var også til stede et par af dagene.

Kimberly Processen (KP) startede i år 2000, hvor en række interessenter startede diskussioner om, hvordan man kunne sikre overholdelse af FN-sanktioner mod en række lande, hvor borgerkrige i Afrika bliver finansieret ved hjælp af rådiamanter.

Foto: [EEAS - europa.eu](http://EEAS-europa.eu)

Tre år efter de første diskussioner, som nu involverede industrien, regeringer og NGO'er, førte til "The Kimberly Process Certification Scheme" (KPCS). Formålet med KPCS er at forhindre "konfliktdiamanter" eller "bloddiamanter" ved at deltagerne i KPCS kun tillader import og eksport af rådiamanter til andre deltagere i KPCS og hver forsendelse ledsages af et Kimberly Process Certifikat. I dag står KP-medlemmerne for 99,8 % af verdens diamanthandel.

I 2018 var det EU, der havde formandskabet for KP og har ledet KP ind i en reformperiode, der skal afsluttes under Indiens formandskab i 2019. NGO'er har i længere tid fremsat ønsker om, at KP's definition af konfliktdiamanter udvides til at omfatte brud på menneskerettigheder mere generelt.

I februar 2015 blev Grønland, som det første OLT-land, officielt optaget i KP via sin associering med EU. Det betyder, at Grønland deltager i KPCS og kun må eksportere og importere uslebne diamanter til og fra andre deltagere i KP gennem EU. Grønland har i dag ingen kommerciel udvinding af diamanter, selvom der er fundet diamanter i Grønland. Grønlands deltagelse kan ses som "forberedelse til fremtiden".

EU Raw Materials Week 2018

EU afholder årligt en EU Raw Materials Week, som denne gang fandt sted d. 12-16. november 2018 og var den 10. Raw Materials Week. Ugen er arrangeret af Europa Kommissionen, hvor fokus er på råstoffer og højaktuelle emner indenfor denne sektor. Ugen giver endvidere god mulighed for fagfolk fra forskellige sektorer for, at udveksle ideer og erfaringer. Praktikant Anton Witt deltog på vegne af Departementet for Råstoffer og Arbejdsmarked i to heldagskonferencer i løbet af ugen, herunder “Responsible supply of raw materials” samt “6th annual High Level Conference of the European Innovation Partnership (EIP) on Materials”. Førstnævnte blev afholdt af Europa Kommissionen d. 13. november 2018, i Bruxelles.

Denne konference var dedikeret til den primære levering af råmaterialer og ansvarlig udnyttelse af disse. Konferencen drejede sig hovedsagligt om hvordan man udvinder råmaterialer mhp. at de kan understøtte og spille en rolle i implementeringen af bæredygtighedsmålene, ansvarlig vækst og give jobmuligheder indenfor EU. Derudover adresserede konferencen også udfordringerne tilknyttet til udvinding af råmaterialer. EU's fabriksindustri kræver store mængder af råmaterialer og derfor er det vigtigt, at EU engagerer sig mere indenfor dette område. På konferencen opfordredes der til, at EU bør undersøge udvindings- og raffineringmulighederne der eksisterer internt i EU. Dette er for at begrænse afhængigheden af EU's store import af råstoffer fra tredjelande og øge EU's globale konkurrencefordel. Derudover blev det på konferencen bekræftet, at det er vigtigt, at fokusere på bæredygtig udvikling af råstoffer. Dette er pga. at forurening ofte er sammenhængene med udvindingsprocesserne og derfor er et øget og styrket samarbejde vigtigt, hvis EU skal kunne hamle op med andre lande på længere sigt.

Foto: ec.europa.eu

Højniveau konferencen 6th annual High Level Conference of the European Innovation Partnership (EIP) on Materials var hovedeventet for EU Raw Materials Week og fandt sted d. 14. november 2018. Eventet fokuserede på råmaterialer, som svar på lavere udledning af drivhusgasser og som

virkende i en cirkulær økonomi. Konferencen inkluderede emner som batteriværdikæden, kaskadering af biomateriale bestående af træprodukter og råmaterialers betydning i energikrævende industrier. Konferencen gav også et overblik over hvilke succeshistorier, som EU Raw Materials initiativet har haft. Konklusionen for dagen var:

- at der skal mere fokus på bedste udnyttelse af råmaterialer,
- at CO2 udledning bør nedtrappes uden at det kommer på bekostning af vækst,
- at der bør være mere social inkludering og samarbejde,
- at der bør være bedre træning og uddannelse af politikkere og slutteligt,
- at der foretages undersøgelser af minemuligheder i Europa.

OCTA EU Program Workshop 2018

OCTA Workshopen fandt sted d. 21-22. november 2018, hvor repræsentanter fra Illisimatusarfik, Departementet for Uddannelse, Kultur og Kirke, Naturinstituttet, Sermersooq Kommune, foruden Grønlands Repræsentation i EU var til stede. I erkendelse af manglen på OLT'ernes deltagelse i EU-programmer, havde OCTA EU-program workshopen til formål at belyse hvordan OLT'ernes deltagelse kunne øges. Derfor blev 3 interessenters deltagelse fra hvert OLT-land sponsoreret af OCTA. Der var en del fokus på hvilke EU-programmer, OLT-landene har adgang til. De medvirkende repræsentanter fra OLT-landene var overordnet enige om, at deltagelse i EU-programmerne bør gøres lettere tilgængeligt for OLT-landene. Det blev endvidere diskuteret, at der bør udarbejdes et webseminar, som vil kunne hjælpe OLT-landene med ansøgningsprocesserne samt at OCTA også næste år afholder en lignende workshop mhp. at øge OLT'ernes medvirken i EU-

Deltagere til OCTA Workshop

programmer. I betragtning af, at Erasmus budgettet fordobles af Europa Kommissionen, er der store muligheder for OLT-landene i næstkommende programperiode. Workshopen bekræftede at **Erasmus+** var det mest populære EU-program for OLT'erne. Erasmus+ er et EU-program der yder tilskud til uddannelse, træning og støtte til unge, samt sport i Europa. Erasmus+ er især populær pga.

programmets relativt simple ansøgningsprocedure og i betragtning af, at programmets fokus på uddannelse appellerer til OLT'erne i deres prioritering af uddannelse.

Den nye "OAGD"?

Den nuværende Overseas Association Decision (OAD), Oversøiske Lande og Territoriers Ordning, udløber ved udgangen af nuværende Multiannual Financial Framework (MFF), flerårig finansielle ramme i slutningen af 2020. Europa-Kommissionen lægger op til, at "Grønlandsbeslutningen" (partnerskabsaftalen) skal sammenskrives med OAD'en for den efterfølgende periode, 2021-2027. MFF'en kan siges at være EU's 7-års finanslov. Mange lovttekster i EU, herunder rammer der gælder for samarbejdet med tredjelande, følger MFF'ens periode og skal forhandles på ny, når en ny MFF-periode skal træde i kraft.

Den nuværende OAD for perioden 2014-2020 gælder også for Grønland, da Grønland har status som Oversøisk Land og Territorie (OLT) i EU. Dertil har Grønland som bekendt en separat samarbejdsordning med EU, som i Bruxelles og EU-sammenhænge kendes som Greenland Decision / Grønlandsbeslutningen. Grønlandsbeslutningen sikrer et beløb til Grønlands landskasse på op imod 217,8 mio. Euro fra EU for hele den angivne periode, 2014-2020.

I EU's forslag til en ny sammenskrevet, "OAGD", som vil være gældende fra 2021 til og med 2027, sammenskrives og opdateres den nugældende OAD og Grønlandsbeslutningen. Denne handling skal ses i lyset af EU's samlede effektiviseringsproces, som ikke blot rammer Grønland men en hel række retsakter (OAD'en og Grønlandsbeslutningen er EU-retsakteren) Sammenskrivningen er en måde at lette den administrative byrde fra EU's side. EU's bureaukrati er grundlæggende blevet for stort og dyrt, så der skal strømlines og ensrettes for, at der også kan blive råd til andre politiske prioriteringer og behov. Flere andre lande, der støttes økonomisk af EU, rammes også. Sammenskrivningen betyder, at de andre OLT'ere ikke længere vil modtage støtte fra EU's udviklingsfond, men at udviklingsfonden nu lægges ind under EU's budget. Det har altid været tilfældet for Grønland, at Grønland har modtaget midlerne fra EU direkte fra EU's budget –

Grønland har en budgetlinje i EU's budget. Hvorimod de andre OLT'ere blev finansieret af den eksterne, "Den Europæiske Udviklingsfond". De andre OLT'ere vil derfor i højere grad mærke ændringer i den kommende periode i det teknisk-økonomiske samarbejde med EU, end at Grønland vil mærke det. Grønland har nemlig allerede erfaring med at køre sit økonomiske samarbejde med EU over EU's budget, og følger således de standarder, der følger deraf.

Beløbet som foreslås allokeret til Grønland i den kommende periode, 2021-2027, er op imod 225 millioner Euro, og Grønland vil i tilgift som noget nyt kunne søge midler gennem andre nye finansieringspuljer - til fx samarbejdsprojekter med Grønlands nabolande.

Det bør bemærkes, at Grønlandsbeslutningen ikke forfalder, men den vil ikke længere fremtræde separat, men sammen med OAD'en – OLT-ordningen. Sammenskrivningen bør teknisk set ikke have negative effekter, da samarbejdet mellem EU og Grønland stadig kan fortsætte med at have det samme indhold som i dag, selvom der nu også er pres fra EU's side om at tilføje nye samarbejdsområder, udover uddannelse. Det skal bemærkes, at nye samarbejdsområder med EU under denne ramme vil betyde, at der tages midler fra den pulje, som EU giver til uddannelsesindsatsen i Grønland hvert år. Dog kan man søge at finde nye samarbejdsområder, som understøtter uddannelse i Grønland eller hvortil der kan findes positive synergi-effekter. Ønsket fra EU kommer i og med, at der er et større krav internt i EU om, at midler som EU giver til tredjelande, også skal have et klart element af, at midlerne også kommer EU til gode på den ene eller anden måde.

Naalakkersuisut har på vegne af Grønland indgivet høringssvar til Europa-Kommissionens forslag til en sammenskrevet OAD og Grønlandsbeslutning. Lige nu forhandler EU-medlemsstaterne omkring tekstens indhold og tilpasser den løbende. Her er særligt Grønlands Repræsentation i Bruxelles i tæt kontakt med de danske forhandlere forud for forhandlingsmøderne.

Repræsentationen sidder dog af gode grunde ikke med til selve møderne mellem EU-medlemsstaterne. Repræsentationen har ligeledes kontakt til selvstyrets departementer i relation til substans-spørgsmål som opstår i forbindelse med forhandlingerne. Det er klart, at der mellem de EU-medlemsstater, der har OLT'ere er generelle fælles interesser vedrørende OLT'erne.

Omvendt kan der også være klare interessekonflikter i for eksempel spørgsmålet omkring fordelingen af midler mellem OLT'erne, hvorfor der lige præcist omkring dette spørgsmål er hårde forhandlinger.

De andre EU-medlemsstater, der har OLT'ere udover Danmark er Frankrig og Holland. Det skal bemærkes, at de britiske OLT'ere ikke forventes at være del af "OAGD'en" for perioden 2021-2027 pga. Brexit.

Europa-Kommissionen håber på, at forhandlingsteksten kan konsolideres allerede i år, 2019. Det vil dog ikke overraske, hvis der først opnås enighed om teksten i 2020, da selve MFF-forhandlingerne også først færdiggøres i 2020.

Ny Kaledonien har stemt nej til afhængighed

Ny Kaledonien er Frankrigs største oversøiske territorium bestående af en række stillehavsøer sydøst for Australien. I alt udgør territoriet 18.575 km² med 279.070 indbyggere. Ligesom Grønland, er Ny Kaledonien associeret med EU som et Oversøisk Land og Territorie (OLT) stadfæstet i Europa Kommissionens Rådsafgørelse om de Oversøiske Landes og Territoriers Associering med Det Europæiske Fællesskab.

I 1853 overtog Frankrig territoriet, under ordre af Kejser Napoleon III og brugte det oprindeligt som en straffekoloni, men med opdagelsen af nikkeldepoter ændrede Frankrig deres fremgangsmåde og fokuserede på udviklingen af mineindustrien i Ny Kaledonien.

Efter anden verdenskrig, hvor afkoloniseringen kunne ses på verdensplan, forblev Ny Kaledonien stadig en koloni. I 1946 blev øerne et fransk oversøisk territorium, hvor kanakkerne fik franske borgerrettigheder. Men uroen og volden fortsatte mellem kanakker og franske sympatisører, fordi kanakkerne krævede uafhængighed. I løbet af 1960'erne, mens verdens øvrige kolonier blev selvstændige, har Ny Kaledonien modtaget en betydelig immigration af hvide mennesker. I 1980'erne var der igen uroligheder i Ny Kaledonien, denne gang i mellem det franske militær og

Kanak separatister. Urolighederne fortsatte i en årelang periode, hvor omkring 80 mennesker omkom. Urolighederne resulterede i Matignon Beslutningen, som skulle forene de to oppositioner. Matignon Beslutningen betød også slutningen på direkte styre fra Paris og gav muligheden for, et uafhængighedsvalg i 1998.

I 1998 blev Noumea Beslutningen vedtaget som fastlagde en tidsplan for den gradvise nedtrapning af fransk indflydelse. Udover dette så udskød beslutningen også den planlagte uafhængigheds afstemning. Grundet Noumea Beslutningen kan Ny Kaledoniens rolle sammenlignes med Grønlands, da der er selvstyre over en række områder, men der er stadig nogle under den gamle kolonimagts kontrol fx udenrigspolitik.

Foto: bt.dk

I 2006 vedtog det franske parlament, at stemmerettigheder for franske borgere i Ny Kaledonien blev begrænset og dette ses som en stor sejr i Kanakernes øjne. I november 2018 fik Ny Kaledonien igen en mulighed for at stemme for deres uafhængighed. Optællingen efter folkeafstemningen den 4. november 2018 resulterede i et nej til selvstændighed med 56,4% stemmer for at blive under fransk styre og 43,6% stemmer for uafhængighed. Ny Kaledonien får igen muligheden i 2020 og igen i 2022, hvis afstemningen får samme resultat i 2018.

Ny Kaledoniens rolle som tidligere fransk straffekoloni betød at omkring 22.000 franskmænd blev sendt til Ny Kaledonien og med dem bragte de sygdomme, ukendt til oprindelige folk. Dette betød, at der var mange oprindelige kanakker der omkom og derved svandt, den oprindelige befolkning ind, mens den vestlige invasion bestod. Ydermere har endnu flere hvide mennesker immigreret til Ny Kaledonien, hvilket i højere grad har påvirket befolkningsopdelingen. I dag er der som sagt 279.070 indbyggere, hvor kanakkerne kun udgør ca. 43% af befolkningen. Dette betyder, at de er en minoritet i deres eget land. Udfaldet af valget med de 43,6% for uafhængighed kunne ved første

øjekast reflektere de 43%, som er oprindelige. Dog var nogle af kriterierne for valget, at man minimum skulle have boet i landet i 30 år, samt andre krav, før man kunne stemme.

En af grundene til, at valget endte som det gjorde er pga. det bloktilskud, som Ny Kaledonien modtager fra Frankrig – beløbet er tilsvarende til ca. 10 milliarder danske kroner, som er yderst vigtigt for Ny Kaledonien. Retten til uafhængighed er bundet op på spørgsmålet om værdighed for Kanakkerne og en talsmand har derfor udtalt: ”så længe der er en Kanak tilbage vil han kæmpe for sin frihed.” Derfor kan man konkludere, at forholdet mellem Frankrig og Kanakkerne ikke er baseret på det bedste grundlag. Fremtiden byder på et eller to valg om uafhængighed og disse bliver derfor særdeles spændende, at følge.

Pivinnguaq Mørch til en poesi aften i Bruxelles

Alle EU-institutioner er opsat på at styrke den europæiske kulturarv og styrke følelsen af at tilhøre et europæisk fællesskab. Som led i dette, arrangerer, European Union Institute for Culture (EUNIC) for flere år i træk Transpoesie Poetry Festival, for at fejre flersproglighed og mangfoldighed. Ifm. European Day of Languages blev der den 11. oktober 2018, organiseret en poesiaften ved Balassi Institute. I anledningen havde arrangørerne inviteret 7 poeter fra forskellige lande, til at komme og læse deres digte op på eget sprog. Grønland var også fornemt repræsenteret af en af Grønlands få poeter Pivinnguaq Mørch, som på bevægende vis, læste nogle af hans digte op om eksistentielle livsemner på grønlandsk.

Poet Pivinnguaq Mørch

COP 24

Klimatopmødet COP24 blev denne gang afholdt i Katowice, Polen i dagene 2. til 14. december 2018. Da Parisaftalen blev vedtaget under COP21 blev der, efter aftale med Grønland, fra dansk side taget territorialt forbehold for Grønland. Dette skyldes bl.a. ønsket om økonomisk og industriel udvikling i Grønland.

Billede: Monika Paulli Andersen

Til trods for at Grønland ikke er omfattet af Parisaftalen støtter Naalakkersuisut de globale bestræbelser, på at begrænse udledningen af drivhusgasser i atmosfæren og er derfor fortsat interesseret i at følge udviklingen.

Fra Grønlands side deltog Ambassadesekretær Monika Paulli Andersen fra Grønlands Repræsentation i Bruxelles, COP24 på vegne af Naalakkersuisut i dagene 10. – 14. december.

Selvom Parisaftalen er juridisk bindende ift. en fælles klimaindsats, indeholder den ikke et gennemsigtigt regelsæt for, hvordan landene opgør deres indsats. Derfor havde COP24 til formål at samle de underskrivende lande til Parisaftalen for at de skulle nå til enighed om regelsættet for, hvordan landene opgør deres klimaindsats, således at alle kan følge med i hinandens bestræbelser, på transparent vis.

I løbet af COP24 viste det sig dog hurtigt, at det ikke er så let at forene så mange landes interesser pga. forskellige ambitionsniveauer ift. indsatsen i bekæmpelse af klimaforandringerne. De fleste lande er parate til at gå all in på Parisaftalen, eller endnu videre. Men f.eks. er olielandene herunder Saudi-Arabien, Kuwait, Rusland og USA umiddelbart ikke villige til at forpligte sig til vedtagelsen af Parisaftalen. Dette gælder også Brasilien, der ønsker at kunne benytte landets store skovarealer kommercielt.

Derudover var der stor modstand fra USA, Rusland, Saudi Arabien, samt Kuwait mod at imødekomme IPCCs sidste klimarapport, der anbefaler en endnu mere ambitiøs tilgang til nedsættelse af udledning. Der blev i stedet enighed om at tage rapporten til efterretning.

Trods svære forhandlinger, lykkedes det at samle de underskrivende lande om en aftale lørdag den 15. december. Den nye implementeringsaftale er et supplement til Parisaftalen og dækker over regelsættet for at nå målene i Parisaftalen. Dermed er der nu regler for hvordan CO₂ udslip måles og opgøres samt hvordan landene kan kontrollere hinandens indsats. Ligeledes indeholder Parisaftalen en bestemmelse om klimafinansieringsbidrag fra ilande til ulande, som kompensation for de fattigere landes nye forpligtelser ved udledningsreduktioner. På COP24 lykkedes det at fastsætte bestemmelser for de rammer og beløb de rigere lande skal afgive til de fattigere og mere klimasårbare nationer, som klimahjælp.

Ambassadesekretær Monika Paulli Andersen til COP 24

Brexit

Den 23. juni 2016 vedtog Storbritannien ved folkeafstemning, at de skulle udtræde af den Europæiske Union. Efter at den britiske regering aktiverede artikel 50 i Traktaten om Den Europæiske Union, påbegyndte et 2-årigt skilsmisseforhandlingsforløb imellem EU og UK. Efter planen skal UK forlade EU-samarbejdet den 29. marts 2019. Perioden op til skulle bestå af forhandlingsperioder og forhåbentligt udrinde i en ”skilsmisseaftale”, som både Storbritannien og EU kunne acceptere.

Her kun to måneder før Brexit efter planen skal effektueres og en aftale skulle have været indgået, er der dog stadig stor tvivl om hvad der skal ske med Storbritannien. I perioden mellem 2017-2019 har der været mange forhandlinger mellem Storbritannien og EU. Den største stopklods for en aftale var diskussionen om grænsen mellem Nordirland og Republikken Irland, hvor sidstnævnte er medlem af EU. Efter Brexit bliver Irland det eneste EU-land som har en landegrænse med et

Foto: BBC.com

forhenværende EU-land, Nordirland/Storbritannien, hvilket giver anledning til spørgsmål om fremtidig grænsekontrol. Dette er problematisk fordi der har været borgerkrige på den irske ø og hvor grænsespørgsmålet har været et kritisk punkt, som blev løst ved fredsaf-talen ved navn Langfredagsaftalen i 1998. Den 25. november 2018 indgik det

britiske kabinet og EU et udkast til en færdigforhandlet aftaleudkast som omfatter to dele. Første del er en 585 siders udkast til en udtrædelsesaftale, som er juridisk bindende og beskriver blandt andet de fremtidige vilkår for EU-borgere i Storbritannien og briterne i EU, samt de økonomiske forpligtelser i mellem parterne. Aftaleudkastet indeholder også et løsningsforslag ift. hvordan grænsen mellem Nordirland og Irland skal håndteres. Ifølge aftaleudkastet er der ikke fundet en egentlig løsning på Nordirlandsspørgsmålet som indtil videre er løst med et såkaldt ”backstop.”

Backstoppen garanterer at grænsen forbliver åben og at hele Storbritannien forbliver i en toldunion med EU. Dette er selvom briterne står udenfor EU, men sker ved at en række regler træder i kraft såfremt EU og Storbritannien ikke har indgået en handelsaftale, når Storbritannien er ude af EU. Derudover beskriver skilsmisseaftaleudkastet håndtering af de økonomiske forpligtelser mellem EU og Storbritannien hvoraf det fremgår, at Storbritannien bidrager med omkring 39 mia. pund til EU. Den anden del består af en 36 siders politisk erklæring om det fremtidige forhold mellem EU og Storbritannien. EU's medlemsstater har i slutningen af 2018 på deres side godkendt aftaleudkastet, og bolden kom derefter over på briternes banehalvdel, hvor en beslutning om godkendelse af aftaleudkastet skulle træffes.

Overstående udtrædelsesaftale-udkast, skulle efter planen til afstemning i det britiske underhus d. 15. januar 2019. Det blev gjort klart fra EU's side, at aftalen, som man var nået frem til, var den bedste aftale forhandlerne kunne nå frem til og at der ikke var mere at hente, fra EU's side. Alligevel blev aftalen blankt afvist i det britiske underhus med 432 stemmer mod 202, hvor igen grænsespørgsmålet om den Irske ø var den største knast.

Dagen efter, anlagde Labour partiet et mistillidsvotum mod May og hendes regering. May overlevede mistillidsvotummet med 19 stemmer og kunne derfor forsætte hendes regering og hendes Brexit-diskurs. Betingelsen var blot, at hun skulle fremlægge en ny køreplan for Brexit, en såkaldt plan B senest tre arbejdsdage efter af udtrædelsesaftaleudkastet blev nedstemt i underhuset. Den 21. januar 2019, fremlagde May hendes plan B som ifølge kritikerne ikke var andet end en plan A i en forklædt udgave. Til gengæld lovede May i sin plan B ny lydhørhed i processen, hvor også politiske modstandere i underhuset skulle have mere at skulle have sagt i arbejdet med udtrædelsen af EU. Dette betyder, at May stadig prøver at få aftaleudkastet, som blev afvist med et historisk stort nederlag, ført igennem. May afviste yderligere muligheden for en udsættelse af datoen for Storbritanniens udtrædelse, hvilket ikke er afvist af EU. Hvad fremtiden præcist byder for Brexit vides endnu ikke og der er stadig mulighed for, at den kan gå flere veje. Brexit uden en aftale er stadig mulig – det såkaldte ”no-deal” scenarie. Det sker, hvis Storbritannien, og EU, ikke har en tekst, som begge sider har godkendt inden den 29. marts 2019. Det er imidlertid også muligt at

udsætte deadline, den 29. marts, til det britiske politiske system er blevet enige om en tekst eller fremgangsmåde, som EU også kan acceptere. Ligeledes kan det heller ikke helt udelukkes, at et nyvalg til parlamentet udskrives eller at en helt ny folkeafstemning om Brexit udskrives, hvor der stadig er en teoretisk, om end lille, chance for, at Storbritannien forbliver i EU.

Hvis der opstår enighed mellem EU og Storbritannien omkring skilsmisseaftaleudkastet inden den 29. marts (den næste afstemning i det britiske underhus er den 29. januar), vil transitionsperioden træde i kraft. Transitionsperioden vil gælde fra den 30. marts 2019 til og med den 31. december 2020. I denne periode er det meningen, at det fremtidige forhold mellem EU og Storbritannien skal forhandles på plads – her særligt handelsforholdet og en kommende fiskeriaftale. Baggrunden for, at transitionsperioden som udgangspunkt skal gælde til den 31. december 2020 er, at EU's gældende flerårige finansielle ramme, "EU's 7-års finanslov", udløber.

Fra grønlandske side følges der tæt med i forløbet, da Grønlands handelsrammer med EU, også er de nugældende handelsrammer med Storbritannien. Derudover er Storbritannien del af Grønlands fiskeripartnerskabsaftale med EU, og vil højst sandsynligt skulle træde ud af denne med Brexit. Til gengæld vil Storbritannien blive kyststat til nogle af de samme arter som Grønland, og det vil i fremtiden være nærliggende, at der indgås bilaterale fiskeriaftaler i mellem Storbritannien og Grønland.

Men hvorom alting er – tiden begynder at blive knap for Storbritannien, og enten må Storbritannien træffe en beslutning eller også vil "tiden" automatisk træffe en beslutning for Storbritannien vedrørende Brexit.

Policy Dialogue i Qaqortoq, Igaliku og Qanisartuut

Den 22.-24. august 2018, blev de halv-årige policy dialogue-møderne afholdt i Qaqortoq mellem Europa-Kommissionen og Grønlands Selvstyre ved Departementet for Uddannelse, Kultur og Kirke, Dep. for Finanser, Dep. Erhverv og Energi, samt Udenrigsdepartementet ved Repræsentationen i Bruxelles. Derudover deltog Kommune Kujalleq, Kommuneqarfik Sermersooq samt Qeqqata Kommunua.

Udover uddannelsesrelaterede, makroøkonomiske samt offentlig indkøbsrelaterede præsentationer, præsenterede Kommunerne forhold og initiativer indenfor deres kommuner. Præsentationerne gav således et billede af udviklingen på landsplan, samt af forholdene lokalt. Europa-Kommissionen præsenterede EU's planer om en sammenskrevet partnerskabsaftale med OLT-ordningen.

Ægteparret Lund fåreholdere i Qanisartuut

Den grønlandske delegation til Policy Dialogue

Under de tre dages møder, blev der også tid til en ekskursion til bygden, Igaliku, hvor EU delegationen kunne se forholdene på en skole i en fåreholder-bygd. På vejen tilbage til Qaqortoq, blev der ligeledes mulighed for at besøge Qanisartuut, som er et fåreholdersted, hvor der foregår hjemmeundervisning.

EU's økonomiske tilskud til Grønlands uddannelsesindsats blev i 2018 på omtrent 30,4 mio. euro, svarende til omtrent 226 mio. kr.

Vivian Motzfeldts besøg i Bruxelles

I dagene 18.-20. juli 2018 var daværende Naalakkersuisoq for Uddannelse, Kultur, Kirke og Udenrigsanliggender Vivian Motzfeldt i Bruxelles for at holde en række møder med højstående repræsentanter fra EU-institutionerne og for at afholde et seminar angående Grønland og de politiske prioriteter i Grønland.

Den 18. juli mødtes daværende Naalakkersuisoq med EU's Chefforhandler for Brexit, Michel Barnier. Mødet havde bl.a. til formål at gøre opmærksom på Grønlands interesser i relation til Brexit. Desuden var formålet at facilitere en gensidig orientering om aktuelle forhold i Grønland, samt en generel opdatering omkring EU's arbejde ift. Brexit. Selvom Michel Barnier ikke kunne garantere for, at Grønlands interesser vil blive afspejlet i et endeligt forhandlingsresultat, havde han stor forståelse for Grønlands budskaber og situation, og Barnier vil tage det op i forhandlingerne med Storbritannien.

Den 19. juli var Vivian Motzfeldt hovedtaler for et velbesøgt seminar i Bruxelles, og efterfølgende reception arrangeret af Grønlands Repræsentation i Bruxelles. Til seminaret, præsenterede Vivian Motzfeldt nogle af Naalakkersuisuts politiske prioriteringer, Grønlands forhold med EU, herunder at Naalakkersuisut er interesseret i at udvide samarbejdet med EU uden at blive medlem. Derudover kom Vivian Motzfeldt ind på diverse arktiske udviklinger. Departementschef for Udenrigsanliggender, Kenneth Høegh, kom med supplerende oplysninger om yderligere forhold og udviklinger i Grønland og i Arktis.

Daværende Naalakkersuisoq Vivian Motzfeldt mødtes med Chefforhandler for Brexit, Michel Barnier

Tidligere samme dag, mødtes Vivian Motzfeldt ligeledes med Europa-Kommissæren for Miljø, Maritime Anliggender og Fiskeri (inkl. hvaler, sæler og Arktis), Karmenu Vella. Til mødet drøftede Naalakkersuisoq og Europa-Kommissæren forhold inden for fiskeri, hvalfangst og Inuit-undtagelsen for eksport af sælprodukter. Desuden blev prioritering af Arktis i EU's fremadrettet arbejde drøftet. Særligt med henblik på den i 2018 udgivet Arctic Stakeholder Report angående de arktiske landes prioriteter inden for investeringsområdet. Derudover kan særligt fremhæves mødet med Europa-Kommissær for Internationalt Samarbejde og Udvikling, Neven Mimica. Mødet med Kommissær Mimica omhandlede et meget aktuelt emne, da forhandlingerne om forslaget til ny partnerskabsaftale og den foreslåede sammenskrivning med OLT-aftalen er påbegyndt. Under mødet fik Vivian Motzfeldt således mulighed for at påpege grønlandske bekymringer og interesser i forhold til forslaget, og Neven Mimica fik mulighed for at forklare baggrunden for sammenskrivningen.

Under de tre dages besøg, fik Vivian Motzfeldt ligeledes mulighed for at se det nye NATO Hovedkvarter, og mødtes ved den lejlighed den danske, norske, islandske og canadiske NATO-ambassadører og blev opdateret på seneste udviklinger indenfor sikkerheds- og forsvarsområdet.

Fiskeri Joint Committee møde i Bruxelles

I november 2018, blev Grønlands og EU's halvårslige Joint Committee-møde under Fiskeripartnerskabsaftalen mellem Grønland og EU afholdt. Indenfor aftalen får EU fiskekvoter indenfor forskellige fiskearter i grønlandsk farvand, og betaler finansiel kompensation til Grønland i omegnen af 119 mio.kr. årligt.

Fra Europa-Kommissionens side repræsenterer General-direktoratet for Maritime Anliggender og Fiskeri, DG MARE, EU. Derudover deltager repræsentanter fra interesserede EU-medlemsstaterne, herunder Frankrig, England, Tyskland, Danmark og andre på EU's side.

Forhandlingslederne gør sig klar til at skrive under på forhandlingsresultatet

På den grønlandske side sidder Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug som delegationsledende departement.

Finansdepartementet, ligesom Udenrigsdepartementet ved Repræsentationen i Bruxelles, assisterer. Naturinstituttet deltager også ved hvert joint committee-møde og præsenterer fiskebestandenes tilstande og rådgivning for kvoter. Derudover deltager repræsentanter ved Grønlands fiskeindustri.

Udover enighed mellem Grønland og EU omkring tildelingen af kvoter til EU, blev det aftalt at en nye Fiskeripartnerskabsaftale med tilhørende protokol skal søges forhandlet på plads inden starten af 2021. Forhandlingerne omkring en ny aftale vil derfor påbegyndes i 2019, og forventes afsluttet i 2020.

Kommende begivenheder

- Policy Dialogue møder under Grønlandsbeslutningen, februar og juni 2019
- OLT-Forum: 25. februar - 1. marts 2019
- EU OCTA REX Workshop, marts 2019
- Brexit, 29. marts 2019
- Fiskerimesse, 7.- 9. maj 2019
- Europa-Parlamentsvalg: 23.- 26. maj 2019
- Joint Committee møder under Fiskeripartnerskabsaftalen, forår 2019
- EU Sustainable Energy Week: 17 - 21. juni 2019
- EU Raw Materials Week, efterår 2019
- EU Arctic Stakeholder Forum, Umeå, oktober 2019
- Ny Europa-Kommission: 1. november 2019
- Arctic Future Symposium, Bruxelles, november 2019